॥३९॥आरक्षः समाजस्थानं जनस्थानाख्यं आरक्षोंतपालः खरादिरित्यर्थइत्यन्ये॥४०॥४१॥सा सीता केनाख्याता हर्तव्यत्वेन कथिता येनकथितासमित्ररूपस्ते शत्रुः॥ त्वया दानादिना नंदितोकोननंदति॥निंदितइतिपाठे निंदितोवमानितः ॥ कस्त्वां न नंदति नसंतुष्यति क्रुध्यतीतियावत् ॥ त्वया तिरस्कृतस्तावकमैश्वर्यमसहमानःसन्त्वया सह कृत्रिममित्रभावं प्राप्तःसन्नवेदर्शी बुद्धिमुपदिशतीतिभावः ॥ ४२ ॥ सीतामिहानयेति कोब्रवीति तं ब्रवीहि ॥ ईडार्षः ॥ शृंगमौन्नत्यं ॥ ४३ ॥ सचशत्रुरसंशयमित्य

एवमुक्तोमहातेजामारीचेनसरावणः॥ततःपश्चादिदंवाक्यमब्रवीद्वाक्यकोविदः ॥ ३९॥ आरक्षोमेहतस्तातरामेणाक्लिष्टकारिणा॥ जनस्थानमवध्यंतत्सर्वंयुधिनिपातितं॥४०॥तस्यमेकुरुसाचिव्यंतस्यभार्यापहारणे ॥ राक्षसेंद्रवचःश्रुत्वामारीचोवाक्यमब्रवीत् ॥४१॥आख्यातांकेनवासीतामित्ररूपेणशत्रुणा॥त्वयाराक्षसशार्दूलकोननंदतिनंदितः ॥ ४२ ॥ सीतामिहानयस्वेतिकोब्रवीति ब्रवीहिमे॥रक्षोलोकस्यसर्वस्यकःशृंगंछेत्तुमिच्छति ॥४३॥ प्रोत्साहयतियश्चत्वांसचशत्रुरसंशयं ॥ आशीविषमुखाद्दंष्ट्रांउद्धर्तुं चेच्छतित्वया॥४४॥कर्मणानेनकेनासिकापथंप्रतिपादितः॥सुखसुप्तस्यतेराजन्प्रहृतंकेनमूर्धनि॥४५॥विशुद्धवंशाभिजनाग्र हस्ततेजोमदःसंस्थितदोर्विषाणः॥उदीक्षितुंरावणनेहयुक्तःससंयुगेराघवगंधहस्ती॥४६॥असौरणांतःस्थितिसंधिवालोविदग्धर क्षोमृगहानृसिंहः॥सुप्तस्त्वयाबोधयितुंनशक्यःशरांगपूर्णोनिशितासिदंष्ट्रः॥४७॥

त्र हेतुमाह ॥ आशीविषेत्यादिच यस्मात्त्वया प्रयोज्येनाशी विषमुखाद्दंष्ट्रामुद्धर्तुं उद्धारयितुमिच्छति ॥ ४४ ॥ केन शत्रुणाऽनेन कर्मणा एतत्कर्मोपदेशेन कापथं नाशमार्गमितियावत् ॥ प्रहृतं वृथैवदुःखमुत्पादितमित्यर्थः ॥ ४५॥ राघवरूपोगंधहस्ती यस्य गंधं समाघ्रायान्येगजाः पलायंते सगंधहस्ती मत्तगजः उदीक्षितुमपि इहदेशे काले न युक्तः किंपुनर्योद्धुमित्यर्थः ॥ विशुद्धवंशेभिजनोभिजन नमेवाग्रहस्तः शुंडाग्रं यस्य तेजः प्रतापएव मदोयस्य सः संस्थितौ समीचीनावस्थानौ दोषौ बाहूएव विषाणे दंतौ यस्य॥४६॥रणांतःस्थितिरूपारणमध्यावस्थानरूपाःसंध योवालाश्च यस्य विदग्धरक्षसां रणचतुराणां राक्षसमृगाणां हंता शररूपैरंगैः पूर्णः ॥ ४७ ॥